

مددکاری اجتماعی رفاه کودک

Child Welfare Social Work

ترجمه و گردآوری: فاطمه محمدی_مددکار اجتماعی

www.iraniansocialworkers.ir

راهنمای مقدماتی برای مددکاری اجتماعی رفاه کودک

نویسنده: کیتلین لوئی [ارشد مددکاری اجتماعی_دانشگاه استنفورد]

مددکاران اجتماعی رفاه کودک از جوانان آسیب پذیر محافظت می کنند و به خانواده های محروم برای تامین نیازهای فرزندان شان کمک می کنند. برخی از مسئولیت های اصلی آنها شامل پاسخ به موارد سوء استفاده از کودکان و غفلت؛ خارج کردن کودکان از شرایط خانه هایی که خطرناک هستند و یا استانداردهای خاصی را رعایت نمی کنند؛ همکاری با کودکان و خانواده های آنها در یک برنامه الحاق مجدد [پیوستن دوباره کودک به خانواده] در همکاری با دادگاه های مربوط به سوء استفاده از کودک، حمایت از والدین در برآورده کردن نیازهای فرزندان شان (از طریق اتصال به منابع و جهت دادن به خدمات، درمان و مشاوره، و سایر خدمات)؛ و تنظیم مراقبت کوتاه مدت و بلندمدت از کودکانی که خانواده های آنها قادر به مراقبت از آنها نیستند.

با توجه به پیچیدگی و ماهیت بسیار هیجانی و عاطفی کار مددکاران اجتماعی رفاه کودک (جداسازی خانواده ها از روی ضرورت، گاهی اوقات به طور دائم، و در برخی موارد متعادل کردن منافع متضاد از کودک، والدینشان و دادگاه)، آنها ممکن است مسئولیت های روزانه خود را چالش برانگیز و گاهی تحلیل برنده بیابند. با این حال، به رغم خواسته ها و مشکلات کارشان، مددکاران اجتماعی رفاه کودک اغلب توانایی خود را برای حمایت دلسوزانه از والدین در حین محافظت از کودکان نیازمند حمایت به دلیل تاثیر عمیق آن، هم در سطح فردی و هم در سطح وسیعتری از جامعه، پیدا می کنند.

درحالیکه مددکاران اجتماعی رفاه کودک می توانند پس از دریافت مدرک کارشناسی مددکاری اجتماعی خود از موقعیت های ورودی هم سطح موسسه شروع به کار کنند، بسیاری از

محل های شغلی، افرادی را ترجیح می دهند که مایل به پیشرفت در سطوح بالاتر یا نقش های بیشتری در این زمینه، با داشتن کارشناسی ارشد مددکاری اجتماعی از یک موسسه معتبر CSWE هستند. مددکاران اجتماعی که علاقه مند به تحصیل در رشته های کارشناسی ارشد در قسمت رفاه کودک هستند باید بورسیه های دولتی را برای دانشجویان کارشناسی ارشد که بر رفاه کودک تمرکز دارند، بیابند. در طی برنامه کارشناسی ارشد مددکاری اجتماعی خود، دانشجویانی که علاقه مند به رفاه کودک هستند باید در جستجوی کارآموزی در محیط های مربوطه (مانند اداره رفاه خانواده) باشند و همچنین در دوره های روشهای مددکاری اجتماعی بالینی، دینامیک و پویایی خانواده، رشد کودک، فقر و / یا جمعیت های محروم شرکت کنند.

انواع مددکاران اجتماعی رفاه کودک

مددکاران اجتماعی رفاه کودک به طور معمول برای خدمات حمایتی کودک و / یا ادارات رفاهی کودک در سطح شهرستان و استان کار می کنند. اغلب انواع مختلفی از مددکاران اجتماعی رفاه کودک در یک تیم مشخص وجود دارد که برای شناسایی و پاسخ به موارد سوء استفاده و غفلت از کودکان همکاری دارند. بعضی از این مددکاران اجتماعی، مددکاران اجتماعی "مقدم" هستند (همچنین معروف به مددکاران اجتماعی واکنش اورژانسی)، به این معنی که آنها به بررسی موارد غفلت و سوء استفاده از کودک در محل (اغلب خانه کودک) می پردازند و همچنین به این محل ها برای خارج کردن کودکان از مراقبت های آسیب زا یا ناکافی بخواهند گشت.

در مقابل، مددکاران اجتماعی "پشتیبان" (همچنین معروف به مددکاران اجتماعی خدمات مستمر) با کودکان و خانواده هایشان پس از اینکه کودک از خانه اصلی خود جدا شد کار می کنند تا با مشکلاتی مقابله کنند که والدین (یا مراقبین) در ارائه حداقل استاندارد مراقبت در منزل برای فرزندشان تجربه می کنند. مددکاران اجتماعی پشتیبان با دادگاه های مربوط به سوء استفاده کودکان تعامل دارند

برای ترتیب دادن شرایط زندگی جایگزین (خانواده های خوانده) خانواده هایی که کودک دیگری را بزرگ میکنند] فرزند خواندگی و / یا زندگی با اعضای خانواده) برای کودکانی که والدین آنها قادر به مراقبت مناسب از آنها نیستند، و نیز تعیین اهداف، معیارها و مهلت برای پدر و مادر برای دیدار قبل از اینکه فرزندانشان بتوانند به آنها بازگردانده شوند. مددکاران اجتماعی پشتیبان همچنین با خانواده های خوانده، والدین پذیرنده کودک و سازمان ها و منابع جامعه همکاری می کنند تا سعی کنند یک سیستم حمایتی برای کودکان آسیب پذیر ایجاد و آن را حفظ کنند.

به سبب کارکنان و منابع محدود، بعضی از مددکاران اجتماعی رفاه کودک ممکن است بین وظایف واکنش اورژانسی/ اولیه و خدمات مستمر جابه جا شوند یا هر دو نوع مسئولیت را به طور همزمان بر اساس در دسترس بودنشان و نیازهای آژانس انجام دهند.

مددکاران اجتماعی اولین پاسخگوی اورژانسی ("مقدم")

همانطور که عنوان مددکاران اجتماعی؛ اولین پاسخگوی اورژانسی نشان می دهد، آنها اغلب اولین افرادی هستند که به موارد سوء استفاده از کودکان و / یا غفلت پاسخ می دهند [مددکاران اجتماعی اورژانس اجتماعی]. ادارات رفاه کودک اغلب از طریق عامه مردم و افراد ذی نفع درباره خانواده های دارای فرزندان که ممکن است مراقبت کافی را دریافت نکنند مطلع می شوند. پس از دریافت این اعلان ها، مددکاران اجتماعی اورژانس [اورژانس اجتماعی] داخل خانواده ها می روند تا این اتهامات سوء استفاده یا غفلت را بررسی کنند و وضعیت کودک (کودکان) مورد نظر را نسبت به حداقل استاندارد مراقبت از کودک ارزیابی کنند. اگر بدرفتاری با کودک کشف شود، مددکاران اجتماعی اورژانس معمولاً یک پرونده رفاه کودک تشکیل می دهند، با خدمات حمایت از کودک تماس می گیرند تا کودک را خارج کرده و تحت مراقبت دادگاه مربوط به سوء استفاده از کودک قرار دهند و شواهد بدرفتاری را در گزارش هایی برای دادگاه و برای مددکاران اجتماعی پشتیبان ثبت می کنند؛ مددکارانی

که پس از خارج کردن کودک از خانه اش پرونده را بدست می گیرند.

ساشا چلسی مک گوان؛ MSW، که به عنوان یک مددکار اجتماعی خدمات مستمر در کنترا کوستا کار می کند، استانداردهای عمومی برای مراقبت مناسب والدین را در زمینه خدمات رفاهی کودکان توضیح داد. او توضیح داد: "در زمینه رفاه کودک، ما بر روی یک چیز تمرکز می کنیم - حداقل مراقبت کافی، این استاندارد مراقبت های اجتماعی مبتنی بر جامعه (و قضایی) است که ما خانواده ها را ملزم می کنیم تا برای فرزندان خود در رابطه با نیازهای جسمی، عاطفی و رشدی آنها فراهم کنند."

خانم مک گوان توضیح داد چگونه مراقبت "حداقل کافی" از مراقبت "ایده آل" یا حتی "خوب" متمایز می شود- نگرانی اصلی مددکار اجتماعی رفاه کودک این است که اطمینان حاصل کند که کودکان بطور معقولانه ایمن هستند و در همه زمینه های ضروری (غذا، بهداشت، تحصیل، مراقبت های پزشکی و دندانپزشکی، سلامت عاطفی، و غیره) تامین باشند. علاوه بر این، تعریف حداقل سطح کافی مراقبت از جامعه ای به جامعه دیگر می تواند متفاوت باشد، به این دلیل که جوامع مختلف مقررات مختلفی درباره مراقبت از کودکان و سوء استفاده و غفلت، انتظارات برای حضور در مدارس و غیره دارند.

او گفت، "برای تعیین اینکه آیا یک خانواده این حداقل استاندارد [مراقبت] را برآورده می کند، ما سه سوال می پرسیم، آیا خانواده نیازهای اولیه فرزندشان را فراهم می کند؟ آیا شیوه تربیت والدین، از قبیل انطباط فیزیکی، مطابق استاندارد جامعه ما و یا خارج از آن است؟ آیا رفتار پدر و مادر در محدوده معقول قرار می گیرد، همان طور که توسط همان جامعه مورد قضاوت قرار می گیرد؟ «اگر پاسخ به این سوالات خیر باشد، مددکاران اجتماعی اورژانس معمولاً تشکیل پرونده را شروع می کنند و به دنبال خارج کردن کودکان مورد سوء استفاده یا غفلت از مراقبت والدینشان هستند.

مددکاران اجتماعی خدمات مستمر ("پشتیبان")

هنگامی که یک کودک تحت مراقبت دادگاه مربوط به سوء استفاده از کودک قرار می گیرد، مددکاران اجتماعی پشتیبان، پرونده را به دست می گیرند. خانم مک گوان گفت: "[مددکاران اجتماعی خدمات مستمر] برای روشن شدن موارد اتهام بدرفتاری و ایجاد یک پرونده مربوط به خدمات و تغییرات رفتاری لازم برای بازگشت یک کودک به مراقبت والدین به بررسی خود ادامه می دهند". تغییرات رفتاری که ممکن است مددکاران اجتماعی در یک پرونده مربوط به پرونده خانواده لحاظ کنند، ممکن است شامل توقف سوء استفاده فیزیکی و یا کلامی والدین از کودک؛ از بین بردن رفتارهای سوء مصرف مواد؛ رفع غفلتهای فیزیکی، پزشکی/ دندانپزشکی، عاطفی یا تحصیلی و رفتارهای نظارتی مناسب باشد.

پس از ایجاد پرونده ای که تغییرات رفتاری والدین و راه های حمایت از والدین در ایجاد این تغییرات را فراهم می کند، مددکاران اجتماعی خدمات مستمر، پرونده خانواده را بررسی می کنند و حمایت های عاطفی، مشاوره و اتصال به منابع را در طول فرآیند فراهم می کنند. خدمات و حمایتی که مددکاران اجتماعی خدمات مستمر ممکن است برای کمک به کودکان و والدینشان بکار بگیرند شامل مشاوره و روان درمانی؛ راهنمایی در مورد چگونگی درخواست مزایای مراقبتهای بهداشتی، نوع غذا و غیره؛ و ارتباط با گروه های حمایتی در جامعه (گروه های درمان اعتیاد به مواد مخدر، منابع آموزشی، و غیره) شود. مددکاران اجتماعی خدمات مستمر همچنین در مورد پیشرفت خانواده به دادگاه مربوطه گزارش می دهند و خانواده ها را بر اساس وضعیت پرونده ای آنها در رابطه با دادگاه به روز می کنند.

دامون بزرگزادارباب، MSW، که به عنوان یک مددکار اجتماعی خدمات خانواده و مددکار اجتماعی پاسخگوی اورژانس کودکان در خدمات محافظت از کودکان در لس آنجلس کار می کرد، توضیح داد که در حالی که مددکاران اجتماعی بر پیشرفت والدین و احیای خانواده اصلی سرمایه گذاری می کنند، اولویت اول و اصلی آنها امنیت کودکان است. وی گفت: "نقش و مسئولیت های مددکاران اجتماعی رفاه کودک نخست حفظ امنیت کودکان و سپس اطمینان از سلامت آنها و انجام هر دو این موارد در حالی است که اطمینان حاصل شود که آنها شانس خانواده های دائمی را داشته باشند،

بنابراین درحالی‌که مددکاران اجتماعی رفاه کودک والدین را به همه‌ی ارائه‌دهندگان؛ کسانی که کمک می‌کنند به مسائل آنها برای کاهش خطر ایمنی و ریسک پردازند (درمانگران، ارائه‌دهندگان خدمات مراقبت روزانه، برنامه‌های درمانی مواد مخدر...) متصل می‌کنند، آنها همچنین به دادگاه‌ها در مورد پیشرفت والدین گزارش می‌دهند. " اگر پس از مدتی والدین نتوانند به استانداردهای مشخص شده در پرونده برسند، مددکاران اجتماعی خدمات مستمر همچنین برنامه‌ریزی برای فرزندخواندگی یا مراقبت طولانی مدت را شروع می‌کنند.

با توجه به مسئولیت‌های زیادی که مددکاران اجتماعی پشتیبان در مورد باز کردن یک پرونده رفاه کودک دارند (به عنوان مثال بررسی دقیق اتهامات بدرفتاری با کودکان، توسعه پرونده با تغییرات رفتاری برای والدین، نظارت مداوم بر پیشرفت والدین و در صورت لزوم توسعه یک برنامه مراقبتی بلندمدت یا فرزندخواندگی)، برخی از ادارات رفاهی کودکان دارای واحدهای مختلفی از مددکاران اجتماعی پشتیبان هستند که بر حوزه‌ی خاصی از خدمات متمرکز هستند. خانم مک‌گوان خاطرنشان کرد: "واحد‌های تخصصی وجود دارند که به نیازهای کودکانی می‌پردازند که قادر به دوباره بازگشتن به خانواده‌های اصلی خود نیستند. در خدمات مستمر، من با کودکان زیر ۱۶ سال کار می‌کنم که نمی‌توانند با والدین خود زندگی کنند، و در سن ۱۶ سالگی به مرکز «Transitions to Permanency» انتقال می‌یابند؛ که در آنجا یک مددکار اجتماعی با آموزش‌های ویژه با آنها کار می‌کند تا مهارت‌هایی را برای استقلال و گذار به بزرگسالی یاد بگیرند. "

مددکاران اجتماعی رفاه کودک چه می‌کنند

همانطور که قبلاً ذکر شد، مسئولیت‌های ویژه مددکاران اجتماعی رفاه کودک به این بستگی دارد که آیا آنها در اداره خود نقش مددکاران مقدم را دارند یا مددکاران پشتیبان را. با این حال، به طور کلی، مسئولیت‌های اصلی مددکاران اجتماعی رفاه کودک عبارتند از:

کار تحقیقاتی (در همکاری با CPS و دادگاه مربوط به سوء استفاده از کودک)

هر دو مددکاران اجتماعی؛ اولین پاسخگوی اورژانس و خدمات مستمر، موارد بد رفتاری با کودکان را مورد بررسی قرار می دهند و شرایط کودکان را براساس معیار حداقل تعیین شده ارزیابی می کنند. حداقل سطح کافی مراقبت (MSLC) معمولاً از طریق ترکیبی از استانداردهای دولتی، فدرال و جامعه، و همچنین شرایط منحصر به فرد هر خانواده تعیین می شود. موارد خاصی که مددکاران اجتماعی رفاه کودک به آن توجه می کنند عبارتند از: آیا کودکان امن هستند؟ از لحاظ غذا، لباس و سرپناه تامین هستند؛ می توانند مدرسه بروند؛ در معرض سوء استفاده جسمی، عاطفی / کلامی یا جنسی نیستند؛ و از بی توجهی رنج نمی برند.

مددکاران اجتماعی رفاه کودک در هنگام بررسی موارد بد رفتاری با کودکان با خدمات حمایت از کودک و دادگاه مربوط به سوء رفتار با نوجوانان همکاری می کنند که این دادگاه یک دادگاه تخصصی است که تنها به موارد مربوط به رفاه کودک رسیدگی می کند. کیتی کراوزه، MSW، که برای خدمات کودکان و خانواده در کانتر کوستا در کالیفرنیا کار می کند، گفت: "رفاه کودک دارای سیستم دادگاهی خاص خود است، دادگاه سوء رفتار با نوجوانان. این کاملاً جدا از دادگاه کیفری است. [...]. مددکاران اجتماعی در تمام واحدهای دادگاه با قضات دادگاه، همانطور که ما اغلب گزارش ها را می نویسیم، تعامل می کنند. وقتی والدین به اتهامات یا تصمیم قاضی اعتراض داشته باشند، از مددکاران اجتماعی درخواست می شود که شهادت دهند. هر طرف (والدین، بچه ها، مددکار اجتماعی) توسط یک وکیل در دادگاه نمایندگی می شود. وکلای ما وکیل بخش نامیده می شوند و همه مددکاران اجتماعی در این بخش را نمایندگی می کنند. "[دادگاه مربوط به سوء استفاده و بد رفتاری با کودک؛ یک دادگاه ویژه در ایالات متحده آمریکا است.]"

ایجاد طرح پرونده

هنگامی که بد رفتاری با کودک تایید شد، مددکاران اجتماعی رفاه کودک با خدمات حمایتی کودک، درمانگران رفتاری، مدیران پرونده، کارکنان اداره، مدیران و معلمان مدرسه و دیگر اعضای مربوطه جامعه همکاری می کنند تا یک طرح

پرونده خاص برای کودک و والدین او ایجاد کنند. طرح پرونده عمدتاً بر تغییراتی متمرکز است که والدین باید برای پس گرفتن حضانت فرزندان خود انجام دهند، و می‌تواند دارای چندین جزء متفاوت باشد.

خانم کراوز خاطرنشان کرد: "طرح پرونده می‌تواند مواردی از قبیل: مدیریت خشم، گروه حمایت در برابر خشونت خانگی و مشاوره تحصیلی، مشاوره همسران، مشاوره خانوادگی، کلاسهای فرزندپروری، آزمایش اعتیاد و برنامه‌های ترک اعتیاد بستری یا سرپایی باشد. من والدین را برای همه این خدمات ارجاع می‌دهم. [همچنین] واقعا سعی می‌کنم به خانواده‌ها به بهترین نحوی که می‌توانم توضیح دهم که چه اتفاقی در حال انجام است؛ زیرا وکلا واقعا این کار را انجام نمی‌دهند. سعی می‌کنم آنها را تشویق کنم و بر نقاط قوت آنها تمرکز کنم به جای اینکه تنها مشکلات را ببینم. من دوست دارم تصویر بزرگ را ببینم و واقعا خانواده را بشناسم."

طرح‌های پرونده معمولاً موعدهای مشخصی برای تغییرات رفتاری که والدین باید برآورده کنند، در نظر دارند، و این مهلت می‌تواند سختگیرانه باشد. خانم مک‌گوان توضیح داد، "یک مانع بزرگ برای خانواده‌های ما، زمان بندی‌های دادگاه است. اگر کودک شما زیر سه سال داشته باشد، والدین فقط ۶ ماه برای رسیدگی به مسائلی که منجر به درگیری در CPS شده‌اند فرصت دارند قبل از اینکه به سوی یک گزینه ثبات جایگزین برای کودک مانند فرزندخواندگی حرکت کنیم، این همچنین دلیل این است که ما همزمان برنامه‌ریزی می‌کنیم و نوزادان را در درجه اول با اعضای خانواده یا والدین بالقوه پذیرنده قرار می‌دهیم، این بر اساس نتایج منفی حاصل از سپری کردن کودکان سال‌ها در مراقبت پرورشگاهی بدون مراقب‌های با ثبات در اوایل کودکی است. در مورد کودکان بیش از سه سال، والدین دوازده ماه فرصت دارند."

مشاوره و روان‌درمانی

مددکاران اجتماعی رفاه کودک می‌توانند مشاوره عاطفی و در بعضی موارد روان‌درمانگری هدفمند اما اغلب کوتاه مدت را به کودکان و والدینشان ارائه دهند. جدایی یک خانواده تجربه‌ای آسیب‌زا برای هم کودک و هم والدین است و

مددکاران اجتماعی رفاه کودک به هر دو طرف کمک می کنند تا احساسات دشواری را در مورد جدایی مدیریت کنند و به سمت یک برنامه اقدام برای دوباره کنار هم جمع شدن حرکت کنند. برای کودکان در پرورشگاه و یا کودکانی که به فرزندخواندگی گرفته شده اند و مسائل ذهنی، عاطفی و رفتاری را در نتیجه جدا شدن از خانواده خود تجربه می کنند، مددکاران اجتماعی رفاه کودک می توانند حمایت عاطفی و درمان را ارائه دهند. آنها همچنین ممکن است سعی کنند به والدین کمک کنند دلایل ذهنی و عاطفی مشکلات رفتاری که موجب سوء رفتار با فرزندشان می شوند (مانند سوء مصرف مواد، غفلت، سوء استفاده خانگی و ...) رفع کنند.

خانم کراوز خاطرنشان کرد: "هر کودکی که با سیستم ما تماس میگیرد، برای درمان و خدمات اضافی در زمینه بهداشت روانی ارزیابی می شود. تقریباً تمام کودکانی که از والدینشان جدا شده اند، در نوعی درمان شرکت می کنند. ما همچنین تعدادی کودک با تشخیصهایی از اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) و افسردگی گرفته تا تشخیصات پیچیده تر از قبیل اسکیزوفرنی و دو قطبی داریم."

هماهنگی خدمات پشتیبانی برای کودکان و والدین

علاوه بر ارائه مشاوره و درمان فردی به کودکان و والدین آنها، مددکاران اجتماعی رفاه کودک با سایر افراد که ذی نفع و یا درگیر در سلامت یک کودک هستند، شامل، اما نه تنها محدود به مدیران مدارس و معلمان، درمانگران رفتاری، پزشکان و پرستاران و کارکنان مراکز اجتماعی ارتباط برقرار می کنند. مگی اولیوارز، ASW، که به عنوان یک مددکار اجتماعی آژانس در EMQFamilies First در استاکتون، کالیفرنیا کار می کند، توضیح داد که با بسیاری از افراد و سازمان های مختلف برای کمک به مددجویان همکاری می کند. او گفت: «[مددکاران اجتماعی آژانس در EMQFF] با افراد دیگر مانند مددکاران اجتماعی خدمات حمایتی کودکان، افسران پرونده، معلمان، درمانگران، متخصصین منابع روانپزشکی، متخصصان خانواده، TBS و WRAP و مددکاران بهداشت روانی کار می کنند.

ارائه دهندگان خدمات مذکور به صورت دوره ای با خانواده و مستقل از خانواده به منظور ایجاد، ارزیابی و اصلاح طرح احیاء مجدد خانواده ملاقات می کنند. خانم اولیوارس توضیح داد: «هنگامی که یک مددجو خدمات مختلفی از سازمان های مختلف داشته باشد، ما جلساتی را برای بحث در مورد اهداف و مقصد خدمات و درمان برگزار می کنیم. این جلسات شامل برنامه های آموزش فردی (IEPs)، جلسات تیم کودک و خانواده (CFT) جلسات WRAP و / یا جلسات تصمیم گیری تیم (TDMs) هستند. در طول این جلسات ما درباره نقش و وظیفه هر شخص صحبت می کنیم. هر فرد نیازهای مددجو و خانواده را به روشهای مختلف، بسته به نقشی که دارند برآورده می سازد. « در زیر شرح مفصلی از برخی از خدمات، برنامه ها و جلساتی ارائه می شود که مددکاران اجتماعی رفاه کودک با دیگر ارائه دهندگان خدمات انسانی در آن مشارکت می کنند .

- **خدمات سراسری (WRAP):** خدمات سراسری خدمات مبتنی بر جامعه، فردی و خدمات جامع روانی، عاطفی، رفتاری و اجتماعی است و از افراد نیازمند، مانند کودکان آسیب پذیر و والدین آنها حمایت می کند. خدمات سراسری شامل نیازهای اجتماعی، احساسی، بهداشتی، تحصیلی و (در صورت لزوم) شغلی فرد است، و تعدادی از ارائه دهندگان در داخل جامعه (معلمان، درمانگران رفتاری، مددکاران اجتماعی، متخصصان پزشکی و غیره) را به خدمت می گیرد.

- **جلسات تیم کودک و خانواده (CFT):** جلسات CFT بین فرزندان، والدین و ارائه دهندگان خدمات انسانی است که طی آن والدین و فرزندانشان اهدافی را برای ایجاد تغییرات لازم برای پیوند مجدد با یکدیگر تعیین می کنند، و ارائه دهندگان خدمات با خانواده برای طراحی یک برنامه برای رسیدن به این اهداف همکاری می کنند. ارائه دهندگان همچنین منابع و پشتیبانی را برای کمک به خانواده برای رسیدن به اهداف خود در مهلت تعیین شده ارائه می دهند.

• **برنامه های آموزشی انفرادی (IEPs) :** این برنامه ها در درجه اول توسط کارکنان مدرسه (مانند معلمان، مشاوران و مددکاران اجتماعی مدرسه) در پاسخگویی به نیازهای کودکان خاص ایجاد شد که به دلایل روانی، عاطفی، رفتاری، خانوادگی، و / یا دلایل اجتماعی در مدرسه خوب عمل نمی کنند. مددکاران اجتماعی رفاه کودک ممکن است در توسعه یا نگهداری از این برنامه ها در مواردی که سوء استفاده یا غفلت در کودک علت عدم رسیدن به معیارهای علمی خاصی باشد، شرکت کنند.

• **جلسات تصمیم گیری تیم (TDMs) :** این جلسات بین ارائه دهندگان خدمات مختلف اجتماعی قبل از هر تصمیم کلیدی در پرونده کودک (قرار دادن یک کودک در پرورشگاه یا با یک خانواده، پیوند مجدد فرزندان با خانواده هایشان و غیره) برگزار می شود. در طی این جلسات، ارائه دهندگان اقدامات مناسب را با توجه به شرایط و پیشرفت خانواده (در صورت لزوم) طراحی می کنند، مزایا و خطرات این اقدامات را ارزیابی می کنند و یکدیگر را از پیشرفت های خانواده مطلع می سازند.

اتصال به منابع و جهت دهی به خدمات

در حالی که مددکاران اجتماعی رفاه کودک می توانند مشاوره و درمان روانی را ارائه دهند، نقش اصلی آنها به عنوان هماهنگ کننده مراقبت و ارزیابی نیازهای ذهنی، عاطفی، تحصیلی و اجتماعی کودکان است. علاوه بر این، اگرچه آنها با خانواده های نیازمند همکاری می کنند، تعاملات مددکاران اجتماعی رفاه کودک با مددجویانشان لزوماً محدود است و بنابراین بخشی از کار آنها ایجاد یک سیستم پشتیبانی تا حد ممکن جامع برای کودکان و والدین با هماهنگ کردن خدمات از منابع مختلف جامعه است.

خانم کراوز توضیح داد که چگونه یکی از مسئولیت های اصلی او ارزیابی و سپس برآوردن نیازهای کودکان و خانواده ها از طریق هماهنگی منابع است. او گفت، "به عنوان یک مددکار اجتماعی، من هر کودک را [در حوزه سلامت عاطفی، ذهنی، رشدی و اجتماعی] بررسی می کنم. ما به خدمات سلامت روان، خدمات حمایت رفتاری، آموزش خصوصی، فعالیتهای فوق برنامه برای کار بر روی مهارتهای اجتماعی و ارزیابیهای

رشدی از طریق مراکز محلی ارجاع می دهیم. من همچنین به عنوان "کارگزار" عمل می کنم و اطمینان حاصل می کنم که همه ارائه دهندگان خدمات ارتباط برقرار می کنند."

نمونه هایی از چنین منابع شامل، اما نه محدود به برنامه های پس از مدرسه و آموزش خصوصی، گروه های پشتیبانی والدین، مراکز ارائه غذا و لباس های یارانه ای، مشاوره فردی، کلینیک های بهداشت و سلامت اجتماعی، گروه های تنظیمات عاطفی و کاهش استرس و گروه های حمایت در برابر سوء مصرف مواد مخدر هستند.

چالش های مددکاری اجتماعی رفاه کودک

مددکاری اجتماعی رفاه کودک یک حوزه بسیار چالش برانگیز است که می تواند و به لحاظ جسمانی و عاطفی بسیار تحلیل برنده باشد. مددکاران اجتماعی رفاه کودک منابع محدود، برنامه های خسته کننده، پیامدهای احساسی شاهد بودن و حمایت کردن از افراد در تروما، و فشار سلامت خانواده ها که بر روی شانه هایشان قرار می گیرند را به عنوان چالش های مشخص در کارشان بیان می کنند.

مددکاران اجتماعی رفاه کودک به عنوان محققان، مشاوران، مدافعان کودک و والدین و هماهنگ کنندگان مراقبت ممکن است خود را در جهات بسیار متفاوتی بیابند. خانم اولیواریس مسئولیت های متنوع و فشرده ای را که مددکاران اجتماعی رفاه کودک باید روزانه در میان آنها تعادل برقرار کنند، توصیف کرد. او توضیح می دهد، "این کار یک کار با ساعت کاری از ساعت ۸ صبح تا ۵ بعد از ظهر نیست و بارها ما بعد از اتمام ساعت اداری کار می کنیم و باید با برنامه مان انعطاف پذیر باشیم. به عنوان یک مددکار اجتماعی، مسئولیتهای زیادی از تکمیل گزارش ها و یادداشت های پیشرفت، انتقال مددجویان، هماهنگی و نظارت بر بازدیدکنندگان و جمع آوری و پرکردن تمامی اوراق اداری وجود دارد. ما مسئول به روز نگه داشتن پرونده های خانواده و مددجو و سرزدن و رفتن به بازدیدهای خانگی هستیم، ما باید پاسخگوی بحران ها باشیم و در جلسات شرکت کنیم و آنها را هماهنگ کنیم و از کامل بودن خدمات اطمینان حاصل کنیم،"

مدیریت علایق و احساسات هم کودک(ان) و هم والدین و ارتباط عاطفی با هر دو طرف نیز ممکن است برای مددکاران اجتماعی دشوار باشد، زمانی که کودکان قادر به بازگشت بسوی والدین خود نباشند. خانم کراوز گفت، "این اندوه آور است مجبور باشید توصیه کنید که یک کودک به والدین خود بازگردانده نشود. من متنفرم از اینکه مجبور باشم به والدین بگویم که آنها به اندازه کافی تغییر نکرده اند و من احساس نمی کنم فرزندشان با آنها ایمن است. همچنین سخت است که ببینیم که جدایی چه بلایی سر خانواده ها می آورد. من به شدت بر این باورم که بیشتر کودکان در بلند مدت به والدین خود تعلق دارند. ما به طور منظم با چالش های مربوط به جدول زمانی پیچیده دادگاه، بار سنگین پرونده، ارتباط با بسیاری از ارائه دهندگان خدمات و سفر به خارج از بخش / ایالت برای دیدن بچه هایی که در جای دیگر قرار دارند، مقابله می کنیم. "

خانم بزرگزادارباب توضیح داد که چگونه تعیین اولویت سیستم های رفاه کودک در مورد ایمنی و رفاه کودک مهم است، اما همچنین به این معنی است که علایق و پس زمینه های والدین در تصمیم گیری در مورد جایگاه نهایی فرزندشان مقدم نیست. او توضیح داد: "پدر و مادرهایی که در سابقه خود تروما، بیماری روانی و / یا مصرف مواد مخدر را تجربه کرده اند و احساس محرومیت و کنار گذاشته شدن می کنند، اکنون باید توانایی خود را به عنوان یک ولی ایمن به یک سیستم به ظاهر غیر شخصی و قدرتمند ثابت کنند." شکست والدین ممکن است به لحاظ بالینی قابل درک باشد با توجه به مسائل پیچیده ای که باید با آن مواجه شوند، اما در سیستمی که در آن کودکان باید بالاتر از همه محافظت شوند، این شکستها به آسانی بخشیده نمی شوند. قبل از اینکه پدر و مادر کودک بتوانند با موفقیت نگرانی های مربوط به ایمنی را از بین ببرند، کودکان ممکن است به خوبی به راه خود برای فرزندخواندگی ادامه دهند. "

مگی اولیوارس، ASW گفت چگونه سختی های گذشته و حال مددجویانش برای مشاهده می تواند چالش برانگیز باشد. او گفت، "به عنوان یک مددکار اجتماعی ما با مددجویانی کار می کنیم که از شرایط ناگوار و غم انگیز می آیند. تمام مددجویان از خانواده های تولد خود دور شده اند و بیشتر آنها نیازهای زیادی دارند. شنیدن در مورد داستان هایشان

همیشه دشوار است." خانم اولیوارس همچنین خاطرنشان کرد که قرار دادن کودکان در پرورشگاه و / یا خانواده های که آنها را به فرزندی پذیرفته اند می تواند به شرایط پیچیده و گاهی به لحاظ عاطفی دشوار برای همه طرفهای درگیر منجر شود. او گفت: «سخت ترین قسمت این کار زمانی است که مددجویان خانه های خوب را خراب می کنند زیرا محدودیتها را آزمایش می کنند و نمی توانند اعتماد کنند، همچنین سخت است ببینیم که کودکان کوچک با خانواده های مراقبشان رابطه و دلبستگی های سالم ایجاد می کنند و سپس به خانواده های که در آن متولد شدند بازگردانده می شوند. اگرچه ادغام مجدد یک چیز مثبت است، اما همچنین سخت است. "

برای مدیریت چالش های فوق، مددکاران اجتماعی رفاه کودک از دانشجویان مددکاری اجتماعی و متخصصان علاقه مند به این زمینه می خواهند که هر چه زودتر و به طور مرتب به خود مراقبتی بپردازند. خانم بزرگ زاد ارباب گفت: "[شما باید به محدودیت های خود احترام بگذارید و در برنامه های مراقبت از خود شرکت کنید." من نمی توانم به اندازه کافی تأکید کنم که شما به راه هایی برای افزایش ظرفیت عاطفی خود به خاطر خودتان و بخاطر عزیزانتان و حتی به خاطر مددجویانتان نیاز دارید. اگر توانایی های عاطفی و همدلی شما تهی شده است، ناامیدی و انزوا یک نتیجه احتمالی است و در نهایت تصمیمات ضعیفی در کار به دست می آید که در مورد کار CPS می تواند برای یک کودک بطور ویران کننده ای گران باشد."

خانم بزرگ زاد ارباب همچنین توضیح داد که چگونه متخصصان در این زمینه باید برای ایجاد و حفظ یک سیستم پشتیبانی قوی از همکاران در رشته های مختلف که بر روی پرونده یک خانواده خاص (به عنوان مثال کارکنان مدرسه، متخصصان مراقبت های بهداشتی، درمانگران رفتاری، وکلا و غیره) همکاری می کنند کار کنند. او گفت: "نگرش قدردانی برای کار گروهی و احترام به سایر حرفه ای ها در خارج از رفاه کودک می تواند راه طولانی ای باشد. پرستار مضطربی در بیمارستان که با شما بی ادب است، وقتی زمانش برسد نجات دهنده شما خواهد بود. افسر پلیسی که شما ممکن است اکنون رنجانده باشید فردی است که شما باید روز دیگری برای انتقال مددجوی کوچک خود که متمایل به خودکشی است به او

اعتماد کنید. [...] من می توانم نمونه های بی شماری از این که چرا کار گروهی می تواند شغل شما را نجات دهد، بگویم، اما نکته اساسی این است که شما نمی توانید به تنهایی کار خود را به خوبی انجام دهید، بنابراین روابط خود را رشد دهید تا به نتیجه مثبت برای مددجویان کوچکتان و همچنین به سلامت روانی خود کمک کنید. "

خانم مک گوان همچنین به اهمیت دیدگاه مثبت و ایجاد یک جامعه قوی از همکاران در باانگیزه ماندن و موفقیت در کار تاکید کرد. "ما سرعت خود را برای کارمان تنظیم می کنیم، و با یک سرپرست حمایت کننده و یک بخش متمایل به آینده، توانایی انجام کارهای بزرگی برای جامعه مان داریم."

چرا افراد مددکار اجتماعی رفاه کودک می شوند؟

اگرچه مددکاران اجتماعی رفاه کودک کارشان اغلب استرس زاء، طاقت فرسا و سریع است، بسیاری از آنها احساس می کنند که چالش ها با همان پاداش ها برابر است و لذتی که آنها از کار روزانه خود بدست می آورند در واقع از سختیهای کارشان جداشدنی نیست.

خانم کراوز گفت، "به طور کلی، کار من فوق العاده ارزشمند است، اگر چه این یک نبرد سخت است، من روابط بسیار خوبی با خانواده هایم ایجاد می کنم و پیشرفت آنها را می بینم و نگاه می کنم که چگونه زندگی آنها برای بهتر شدن تغییر می کند. [...] من همچنین سعی می کنم که وقت شناس، پاسخگو و دلسوز باشم، چونکه می دانم کار من فوق العاده مهم است. ما با افراد واقعی در ارتباط هستیم و توصیه های مهمی در مورد اینکه آیا فرزندان می توانند با والدین خود با خیال راحت باشند یا نه می کنیم. این خیلی عظیم است. "

مگی اولیوارس، ASW توضیح داد چگونه مشاهده پیشرفت مثبت مددجویانش باعث شده تا او انرژی خود را در نقشش حفظ کند. وی گفت: "من بیش از ۱۵ سال در موقعیت خود بوده ام و اگرچه من فرصت های شغلی دیگری برای ارتقا در موقعیتم و ترک مراقبت های پرورشگاهی را داشتم، تصمیم گرفتم در مراقبت از کودکان و در موقعیت فعلی خود باقی بمانم، اگر چه این کار چالش های فراوانی دارد، من به طور کلی از

انجام کارهایی که انجام می‌دهم لذت می‌برم. این کار خسته کننده نمی‌شود و هر روز من چیز متفاوتی انجام می‌دهم. بخش مورد علاقه من تماشای پتانسیل مددجویانی است که با آنها کار می‌کنم. همچنین دیدن پیشرفت و غلبه آنها بر چالش‌ها ارزشمند است. من چندین جوان را از پرورشگاهها رها کرده‌ام و بسیار هیجان‌انگیز است که ببینی آنها این سیستم را ترک می‌کنند، به کالج می‌روند و موفق می‌شوند. من مخصوصاً از نزدیک کار کردن با مددجویان؛ کمک به آنها در اهداف بلند مدت زندگی و کمک به آنها برای رسیدن به اهدافشان لذت می‌برم. "

مددکاران اجتماعی رفاه کودک نیز ممکن است پاداش عمیقی در حمایت از والدین داشته باشند، صرف نظر از این که آیا آنها در دستیابی به هدف خود برای احیای مجدد خانواده موفق می‌شوند یا خیر. خانم بزرگزاد ارباب توضیح داد که چگونه کار او فرصت‌های زیادی برای توانمندسازی والدین و فراهم کردن حمایت، عزت و محبت برای آنها در زمان بسیار دشوار به او داده است. وی یادآور شد، "نمونه‌های بسیار زیادی وجود دارند که من احساس افتخار و تواضع کردم، چه توسط همکارانم یا مددجویانم. دو نمونه که برجسته بودند عبارتند از: هنگامی که یک مادر که در ابتدا با من به خاطر گرفتن پنج فرزندش مبارزه می‌کرد، از من برای نجات "آنها" تشکر کرد و به هر مددکار اجتماعی پس از من در مورد احترام و حرمتی که من به خانواده اش نشان داده بودم، می‌گفت. من همچنین زمانی که برای تفاوت‌های فرهنگی در یک خانواده مهاجر به حمایت برخاستم و به شدت از آنها برای دریافت منابع آموزشی آژانس بجای اینکه مجبور باشند خروج کودکانشان از مراقبتشان را تجربه کنند حمایت کردم، احساس خوبی داشتم. "

توصیه در مورد چگونگی تبدیل شدن به یک مددکار اجتماعی رفاه کودک

دانشجویانی که به مددکاری اجتماعی رفاه کودک علاقه مند هستند، باید از طریق ترکیبی از پس‌زمینه قوی تحصیلی و کارآموزی میدانی مربوطه آماده شوند. خانم اولیوارس گفت: "من توصیه می‌کنم که دانشجویانی که به این رشته علاقه مند هستند، در کلاس‌های رشد کودک، تنوع فرهنگی و صلاحیت،

کلاس‌هایی در خصوص هر نوع اعتیاد و سوء مصرف مواد مخدر و کلاس‌های روانشناسی و جامعه‌شناسی شرکت کنند."

خانم مک‌گوان همچنین به دانشجویان مددکاری اجتماعی توصیه کرد تا کلاس‌هایی را بگذرانند که به آنها کمک کند افرادی درگیر در سیستم رفاه کودک و نحوه پاسخگویی به نیازهای خاص آنها را درک کنند. او گفت: "من شدیداً توصیه می‌کنم که دانشجویان MSW کلاس‌های انتخابی را در مورد تاریخ مددکاری اجتماعی در ایالات متحده بگذرانند، زیرا تاریخ ظلم نژادی و اقتصادی اجتماعی هنوز هم در بسیاری از جوامع فقیر و محروم ما قویاً جریان دارد، من همچنین توصیه می‌کنم هر کلاس ویژه‌ای که برای رفاه کودک ارائه می‌شود که درباره برنامه ریزی ایمنی، ارزیابی ریسک و سیستم دادگاه پیچیده است شرکت کنند. داشتن پایه خوبی در ارزیابی خطر، تعریف آسیب و خطر برای کودکان و چگونگی تصمیم‌گیری بی‌طرفانه در موارد بسیار التهابی، بسیار مهم است. ما بسیاری از افراد را بدون آموزش رفاه کودک استخدام می‌کنیم، اگر آنها بتوانند این ابزار را به خوبی به کار گیرند."

کارآموزی‌های میدانی در جایی که به کودکان و خانواده‌های آسیب‌پذیر خدمت‌رسانی می‌کنند نیز مهم هستند. "توصیه می‌کنم که دانشجویان یک کارورزی در یک پرورشگاه انجام دهند اگر آنها این رشته را مد نظر دارند، زیرا این کار برای همه نیست. [...] اگر امکان انجام کارورزی در این زمینه وجود نداشته باشد، توصیه می‌کنم یک خانه گروهی و/یا پناهگاه را تجربه کنید. فردی که علاقه مند به این موقعیت است همچنین باید درک کند که ممکن است مجبور باشد بارها از کلاه‌های مختلف استفاده کند [یک اصطلاح است برای موقعیت‌های مختلف کاری]. مسئولیت‌های این کار از گاهی اوقات مدیر (پاسخ به تلفن و کار اداری)، حمل و نقل، نظارت بر بازدید، مشاوره با مددجویان و خانواده‌ها، و نوشتن گزارش‌ها و یادداشت‌های پیشرفت، متفاوت است."

برای دانشجویان MSW که در دوره‌های کارآموزی خود در آژانس‌های رفاه کودک قرار نگرفته‌اند و یا برای متخصصان مددکاری اجتماعی که مایل به انتقال به این حوزه کاری هستند، کار داوطلبانه می‌تواند در دستیابی به مهارت‌ها و تجربه برای این کار بسیار مفید باشد. خانم مک‌گوان

گفت: "فرصت های فراوانی برای داوطلب شدن در پرورش کودکان وجود دارد و بسیاری از فرصت های شغلی در سطوح پایین تر، افراد را قادر می سازد تا به طور مستقیم با این جوانان کار کنند. خانه های گروهی مطالعه موردی مفیدی است برای بررسی شدت آسیب و واکنش پذیری که کودکان تحت مراقبت وقتی محروم از ثبات و زندگی دائم هستند می توانند تجربه کنند. علاوه بر این، برنامه های محلی مهمی وجود دارند که اغلب به دنبال داوطلبان هستند؛ مهمترین آنها برنامه **CASA** (وکلا ویژه تعیین شده توسط دادگاه) است."

مزیت مهم پیگیری مددکاری اجتماعی رفاه کودک در طول برنامه **MSW** یک فرد، فرصت برای درخواست بورسیه های دولتی به ویژه برای افرادی است که مایل به ورود به حرفه های کمک رسانی هستند. به عنوان مثال، برنامه تحصیلی **the Title IV E Stipend Program** یک برنامه با بودجه فدرال شامل یک کنسرسیوم ملی مددکاری اجتماعی و مدارس خدمات عمومی است که به دانشجویان و متخصصان حرفه ای که تحصیلات خود را در رشته های تحصیلی یا آموزش در رفاه کودک انجام می دهند کمک مالی می کنند. مبلغی که دانشجویان می توانند از طریق این برنامه دریافت کنند بستگی به درجه تحصیلی آنها (**BSW** در مقابل **MSW** در مقابل آموزش حرفه ای یا ادامه تحصیلات) و وضعیت اقامت آنها دارد، اما تعدادی از دانشجویان مددکاری اجتماعی که با آنها مصاحبه کرده ایم استفاده از مزایای این برنامه را شدیداً توصیه می کنند.

خانم کراوز خاطرنشان کرد: "من توصیه می کنم که افراد تحت برنامه **Title IVE concentration** پذیرفته شوند. این تمرکز به طور خاص شما را برای کار در رفاه کودک آماده می کند. من در نتیجه کلاس ها و کارآموزی هایم برای کارم خیلی احساس آمادگی می کردم. کارآموزی سال دوم من اساساً شبیه یک کار آزمایشی بود. بسیاری از چیزها در هر بخش یکسان هستند، بنابراین انتقال بین مناطق و واحدهای بسیار آسان است. در برنامه **the title IVE concentration** شما باید در رفاه کودک مشغول به کار شوید."

از طریق آمادگی جامع علمی، کارآموزی و کار داوطلبانه، مددکاران اجتماعی رفاه کودک آینده، می توانند یک حرفه ی

پرطرفداری بسازند برای حمایت از ایمنی و رفاه کودک همچنین حمایت از والدین آنها و محبت به آنها که نیاز به تغییرات مثبت دارند. علاوه بر این، مددکاران اجتماعی رفاه کودک با ایجاد سیستم های پشتیبانی قوی اجتماعی و دانشگاهی در ابتدای حرفه خود، تمرین مراقبت از خود به طور منظم و حفظ تاثیر مثبت آنها بر خانواده ها در سطح فردی و سیستمی بزرگتر، می تواند انرژی را حفظ و رضایت عمیق از دستاوردهای روزانه خود را به دست آورد.

متن انگلیسی این مطلب در بخش انگلیسی سایت مددکاران اجتماعی ایرانیان موجود است.

Refrence: Online MSW Program

Author: Kaitlin Louie

ترجمه: فاطمه محمدی

www.iraniansocialworkers.ir